

Beste broeders en zusters,

Elke zondag wensen wij elkaar in deze kerk de 'vrede van Christus'. Maar wat bedoelen wij daarmee? Wat verstaan wij onder de vrede van Christus? Het definitieve antwoord op die vraag kan ik u helaas niet geven. Maar uit de twee lezingen kan ik wel een idee ophalen uit wat de vrede van Christus zou kunnen betekenen. De vrede van Christus gaat over moed. De moed om het uit te houden met elkaar. Om te blijven luisteren. Om de verbinding te blijven zoeken.

De verbinding blijven zoeken met elkaar. Dat is wat er in de eerste lezing – uit het boek Handelingen – wordt gedaan. In de lezing horen we dat er onenigheid is. Er is een felle discussie tussen de leerlingen uit Judea en Paulus & Barnabas over aan welke verplichtingen christenen zich moesten voldoen. Moesten ze zich net als joden aan alle 613 geboden houden? Ik kan me voorstellen dat als de discussie zo hoog oploopt, dat je weleens kan denken: de ander is niet voor rede vatbaar. Het heeft geen zin om met ze te praten. Maar dat is niet wat Paulus en Barnabas doen. In tegendeel: ze nemen de joodse christenen uit Judea juist heel serieus en tonen respect. Dit uit zich in dat ze zich focussen op wat ze met elkaar gemeen hebben, namelijk de verbinding centraal stellen: de verbinding met God (door geen vlees van de afgodendienst te gebruiken), met het leven van dieren (door hun bloed niet te consumeren) en met hun partners (door geen ontucht te plegen). In Handelingen gaat niet over wie er macht heeft over wie. Het gaat over de vrede bewaren door oprechte bereidheid te tonen om bij elkaar te komen. Dat vraagt moed.

Ook in het Evangelie van vandaag wordt opgeroepen om moedig te zijn. Jezus weet dat wanneer hij gekruisigd zal worden, zijn leerlingen overvallen zullen worden door gevoelens van moedeloosheid. Jezus kent hen. En Hij kent ons. Hij weet dat onze wereld wordt geregeerd door haat, ego, bitterheid, kwaadaardigheid en angst. En dat elke poging tot vrede vaak al snel teniet wordt gedaan. Maar toch toont hij een onwankelbaar vertrouwen in God de Vader. Een vertrouwen dat God de Vader met ons is hier en tot over de grenzen van de dood. Dit helpt Hem om zijn eigen zorgen los te laten en zich volledig te richten op anderen. Het geeft Hem moed. En Hij roept Zijn leerlingen op: 'verlies de moed niet. Want God is bij ons, hier en nu en altijd. Zelfs als Ik sterf, dan is God bij Mij. Dus maak je niet ongerust'.

Maar hoe kunnen wij de vrede van Christus uitdragen? Hoe kunnen wij de moed bewaren en de verbinding blijven zoeken? Dan denk ik aan hoe Jezus verkondigde. Jezus ging de mensen met andere ideeën dan hij niet uit de weg. Hij schoof ze niet aan de kant. Nee, Hij zat met hen aan tafel. Hij zei: laten we erover praten. Ik sprak laatst met een activist die tegen mij zei: 'ik ben pacifist, ik zal geweld altijd vermijden. Liever ga ik met mensen het gesprek aan. Hoe zeer ik het ook met ze oneens ben, ik wil ze ontmoeten als mens, ik wil me met hen verbinden. Beste broeders en zusters, kunnen we het gesprek met elkaar aan blijven gaan? Kunnen we op de plekken waar we komen: in de kerk, op verenigingen, thuis en op school open met elkaar praten. Kunnen we de moed opbrengen om ons te blijven verbinden met mensen met andere ideeën en denkbelden? Kunnen we ondanks de haat, het ego, de bitterheid, de kwaadaardigheid en angst die we ervaren proberen te zien wat iemand beweegt? Wie weet dat er dan een klein teken van de vrede van Christus zichtbaar kan worden. Een teken van Liefde tot over de grenzen van de dood.